

Klára Pilíková, Barbora Hoblová a Mladoboleslavsko.

Praha, ÚE FF UK 2007, 79 s., rkp. dipl.práce, přílohy.

Diplomová práce Kláry Pilíkové se vztahuje k osobnosti významné národopisné pracovnice Mladoboleslavka Barbory Hoblové. Cílem má být utřídění a zhodnocení její pozůstalosti, která se nachází v archívu Muzea v Mladé Boleslavi.

Struktura prezentovaného výsledku bádání sleduje nejprve nejdůležitější formativní životní momenty Hoblové, které jsou završeny charakteristikou ženského hnutí a z toho vyplývajícího spolku Lada, kde byla Hoblová činná.

Relativně rozsáhlejší kapitolou je „Sběratelská činnost“ Hoblové na s. 33-47, na niž navazuje pojednání o Spolku paní a dívek a závěrečná kapitola shrnuje „Literární činnost“ protagonistky, zejména národopisné příspěvky a dotýká se její přednáškové činnosti. K práci je přiložena bibliografie Hoblové a je uveden soupis pramenů a literatury.

Struktura práce naznačuje, že spojit osobní život Hoblové se společenským a spolkovým životem v regionu a s prezentací studia pozůstalosti nebylo vůbec jednoduché. Kapitola „Sběratelská činnost“, která by měla být stěžejní, jde také o kapitolu nejrozsáhlejší, naznačuje, že autorka se studiem pozůstalosti bude zabývat spíše jen informativně a výběrově a že hlubší práci na tomto úseku přenese do budoucnosti. Čekali bychom tady analýzu fondu a jednotlivých etnografických témat, jejich dobový přínos a dnešní pramennou informační hodnotu. Sporné je nazývat Hoblové činnost v terénu výzkumem, snad lepší je dosud' běžně používaný termín pro tento způsob práce „sběratelská činnost“. Pod terénním výzkumem se dnes v etnologii míní systematická činnost s teoreticko-metodologickými východisky atd., kdežto zde šlo o sběr a jistou formu dokumentace. Ale právě analýza archiválií mohla ukázat, jak vospělá tato práce byla, jak přínosná pro obor vůbec a pro národopis Mladoboleslavka zvláště.

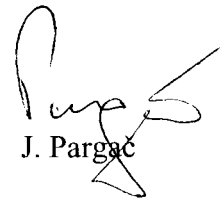
Vyhodnocení publikační činnosti opakuje spíše už známá data, nicméně logicky dotváří celou strukturu práce.

Studie Kláry Pilíkové sice nevyniká originálním zpracováním tématu, její zásluha nespočívá ani v očekávaném zpracování pozůstalosti. Co však nelze nepochybně prvnímu většinu literárnímu pokusu Pilíkové upřít, je zdařilé pojetí práce jako biografie, zpracované sice většinou už na známých faktech, zpracované ovšem s vlastní literární invencí a podané čtivým jazykem.

Po formální stránce je možno vytknout jen drobné překlepy v bibliografii Hoblové.

Práce Kláry Pilíkové splňuje požadavky kladené na diplomovou práci, proto ji doporučuji k oponentskému řízení.

Praha 14. května 2007

J. Pargac